

Subiectul al III-lea – model 2012

Notă: Cu albastru răspunsul

Cu roșu indicațiile

Cu negru cerințele

Elaborați, în aproximativ două pagini, un eseu despre implicarea României în relațiile internaționale (secolele al XIX-lea – al XX-lea), având în vedere:

Trebuie să avem în vedere relațiile internaționale / politica externă a României între secolele XIX – XX, dar cum România există ca stat doar după Unirea Principatelor (1859) ne vom referi la a doua jumătate a secolului XIX – secolul XX.

Introducerea

În a doua jumătate a secolului al XIX-lea România s-a afirmat în relațiile internaționale printr-o intensă activitate diplomatică în sensul obținerii și mai apoi a consolidării independenței de stat, devenind o putere regională la începutul secolului al XX-lea. Încă dinaintea obținerii independenței, România a dus o politică externă proprie, a înființat Ministerul Afacerilor Străine în 1862, stabilind, prin urmare, legături diplomatice cu alte state.

- menționarea unei acțiuni desfășurate de România în relațiile internaționale din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;

Pe fondul redeschiderii problemei orientale, se remarcă participarea României la războiul ruso-turc din 1877-1878 sau războiul de independență. România a încheiat o convenție politico-militară cu Rusia pentru trecerea trupelor țariste prin România, fiindu-i garantată, în schimb integritatea teritorială. Deși Rusia nu a dorit inițial participarea României la război, în cele din urmă a fost nevoită să solicite intervenția armatei române. Prin urmare țara noastră a intrat în război cu scopul obținerii independenței față de Poartă, care fusese deja proclamată la 9-10 mai 1877 în Parlament. Înfrângerea Porții a determinat recunoașterea independenței (condiționată) în cadrul Congresului de la Berlin (1878) și s-a realizat schimbul teritorial cu Rusia, România primind Dobrogea în schimbul celor trei județe din sudul Basarabiei. Înfrățirea relațiilor cu Rusia deoarece aceasta a încălcat convenția cu țara noastră a

determinat aderarea la Puterile Centrale sau Tripla Alianță în 1883, alături de Germania, Austro-Ungaria și Italia. Deoarece a obținut recunoașterea independenței de stat la Congresul de la Berlin din 1878, România a devenit un stat suveran, așadar a încheiat tratate de pe poziție de egalitate cu celelalte state și a deschis reprezentanțe diplomatice în alte țări.

- menționarea unei cauze a aderării României la una dintre marile alianțe la începutul secolului al XX-lea și prezentarea unei consecințe a acestei aderări pentru statul român;

La începutul sec. XX, pe fondul declanșării Primului Război Mondial, România a aderat la Antanta sau Tripla Înțelegere în 1916, alături de Franța, Anglia, Rusia (**cauza**) datorită dorinței de eliberare a Transilvaniei și Bucovinei de sub dominația austro-ungară și de formare a statului național unitar român. Aderarea României la Antanta s-a realizat prin convenția politică și militară, semnată în august 1916 (**se pot preciza prevederile**). (**consecințele**) Prin urmare, România declară război Austro-Ungariei și la 14 august 1916, armata română trece Carpații în Transilvania (**consecința imediată**). Pentru că din sudul țării au intrat trupele germano-bulgare, conduse de generalul von Mackensen, a neîndeplinirii obligațiilor militare din partea Antantei, armata română a fost nevoită să se retragă în Moldova, reușind în vara anului 1917 să oprească ofensiva la Mărăști, Mărășești și Oituz. Datorită participării la războiul de reîntregire națională, a victoriei Antantei, dezmembrării Austro-Ungariei, desființării Imperiului Țarist și a proclamării principiului autoteterminării popoarelor, a fost posibilă realizarea statului național unitar român (Marea Unire) în 1918. Unirea provinciilor istorice cu România a fost recunoscută în cadrul Sistemului de la Versailles din 1919-1920. (**se pot scrie mai multe detalii despre participarea la război și despre Marea Unire**)

Scopul participării României la relațiile internaționale interbelice a fost menținerea integrității teritoriale, prevenirea revizionismului.

Legătura între evenimente, respectarea succesiunii cronologice și logice:

În perioada interbelică România s-a afirmat în relațiile internaționale prin aderarea la Societatea Națiunilor și la alianțele regionale Mica Înțelegere și Înțelegerea Balcanică. Din păcate acestea nu au putut preveni izbucnirea celui de-Al Doilea Război Mondial și prin urmare s-au destrămat. Datorită faptului că România a participat la frontul antisovietic între 1941-1944 și a fost considerată un stat înfrânt în război, în urma conferințelor interaliatate și a acordului de procentaj de la Moscova a intrat în sfera de influență sovietică, fiind inclusă în blocul statelor comuniste.

Comunismul din România cunosște două perioade: stalinismul lui Gheorghe Gheorghiu-Dej și național-comunismul lui Nicolae Ceaușescu.

- menționarea a două acțiuni ale regimului stalinist din România desfășurate în relațiile internaționale și precizarea unei asemănări între acestea;

Regimul stalinist = regimul lui Gheorghe Gheorghiu-Dej

România semnează Tratatul de prietenie și asistență mutuală cu U.R.S.S. (1948) și semnează tratate asemănătoare cu Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, Bulgaria, Iugoslavia, aderă la Tratatul de la Varșovia, denunță tratatul cu Iugoslavia datorită atitudinii lui Tito față de U.R.S.S. și condamnă revoluția din Ungaria din 1956. România a aderat la C.A.E.R.

Asemănare poate fi : România a fost subordonată total față de U.R.S.S. în perioada 1948-1960, prin urmare denunță tratatul cu Iugoslavia datorită excluderii acesteia din Comintern cauzată de atitudinea lui Iosif Tito și sprijină intervenția militară a statelor membre ale Pactului de la Varșovia în timpul revoluției din Ungaria din 1956, condusă de Imre Nagy.

- formularea unui punct de vedere referitor la atitudinea regimului național-comunist din România față de „Războiul rece” și susținerea acestuia printr-un argument istoric.

Regimul național-comunist = regimul lui Ceaușescu

Din punctul meu de vedere atitudinea regimului național-comunist față de Războiul rece a fost una de detașare, neutralitate, mediere deoarece după retragerea trupelor sovietice din România în 1958, România s-a distanțat de politica Moscovei și a reluat legăturile cu Occidentul. Prin urmare a refuzat să facă parte din structurile militare ale Tratatului de la Varșovia, a refuzat să participe la „primăvara de la Praga” din 1968, a avut o doctrină diferită de cea a Tratatului, anume doctrina războiului întregului popor. România a reluat legăturile cu Occidentul, prin urmare a activat în cadrul O.N.U., au avut loc vizite oficiale din partea președinților S.U.A., Franța, a recunoscut Republica Federală Germană.

Încheiere

Putem afirma că România a dus în perioada secolelor XIX-XX o politică menită să îi consolideze poziția în regiune, să îi asigure integritatea teritorială și independența. Desigur, această politică a fost determinată și de jocul marilor puteri, joc care a plasat-o în sfera blocului comunist în perioada postbelică. Revenirea la democrație după anul 1989 a condus România pe drumul aderării la Uniunea Europeană și N.A.T.O.

Notă! Se punctează și

- utilizarea **limbajului istoric adecvat** – utilizarea corectă a noțiunilor istorice
- **structurarea** prezentării – **introducere** – **cuprins** – **încheiere** / **concluzii**
- evidențierea **relației cauză-efect** – În prezentarea faptelor istorice să fie menționate cauzele (de ce au avut loc) și consecințele (ce importanță au avut, ce au determinat). Această evidențiere se face și prin utilizarea conectorilor de cauzalitate și concluzie.
  - susținerea unui punct de vedere cu **argumente istorice** (pertinența argumentării elaborate prin utilizarea unui fapt istoric relevant, respectiv a conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia) – **dovedirea prin fapte istorice relevante a celor afirmate; conectorii de cauzalitate pot fi: deoarece, pentru că, datorită faptului că, fiindcă ...; conectorii de concluzie pot fi: prin urmare, în concluzie, așadar...**
  - respectarea **succesiunii cronologice/ logice** a faptelor istorice – **cerințele se rezolvă în ordinea cronologică a evenimentelor. Trebuie să se facă o legătură între evenimente, nu poți sări de la aderarea la începutul secolului XX la Antanta și formarea statului național unitar român la perioada stalinistă fără nici o legătură. Aceasta se poate realiza pe scurt, în câteva propoziții, de exemplu: În perioada interbelică România s-a afirmat în relațiile internaționale prin aderarea la Societatea Națiunilor și la alianțele regionale Mica Înțelegere și Înțelegerea Balcanică. Din păcate acestea nu au putut preveni izbucnirea celui de-Al Doilea Război Mondial, prin urmare s-au destrămat. Datorită faptului că România a participat la frontul antisovietic între 1941-1944 și a fost considerată un stat înfrânt în război, în urma conferințelor interaliatate și a acordului de procentaj de la Moscova a intrat în sfera de influență sovietică, fiind inclusă în blocul statelor comuniste. Comunismul din România cunosște două perioade: stalinismul lui Gheorghe Gheorghiu-Dej și național-comunismul lui Nicolae Ceaușescu.**
  - **încadrarea** eseului în limita de spațiu precizată- **nu mai puțin de $1 + \frac{3}{4}$ pagini și nici mai mult de $2 + \frac{3}{4}$ pagini.**